

Udskriftsdato: 5. januar 2026

VEJ nr 9912 af 30/10/2024 (Gældende)

Vejledning om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnets eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Direktoratet for Kriminalforsorgen, j.nr. 24-62-0049

Vejledning om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnets eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse

Kapitel 1

Indledning

1. I §§ 47-52 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er fastsat bestemmelser om ungekriminalforsorgens tilsyn med, at barnet eller den unge, hvis sag har været behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, efterlever nævnets afgørelse. Lovens formål er at forebygge ungdomskriminalitet.

2. I medfør af lovens § 52 er udstedt bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnets eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Bekendtgørelsen beskriver de nærmere regler for ungekriminalforsorgens tilsyn med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne.

Formålet med ungekriminalforsorgens tilsyn er, at barnet eller den unge gennemfører de foranstaltninger, som er bestemt af Ungdomskriminalitetsnævnet. Nævnets afgørelse kan indeholde to elementer: En straksreaktion, der er af opdragende og genoprettende karakter, og et længerevarende forbedringsforløb, der sammensættes på baggrund af barnets eller den unges forhold.

Kapitel 2

Samarbejde med kriminalforsorgen om de 15-17-årige

3. For de 15-17-årige kan tilsynet bestå af to dele: tilsyn, herunder tilsyn med eventuelle særvilkår, fastsat ved dom eller prøveløsladelse samt tilsyn med efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Kriminalforsorgen skal føre tilsyn med, at de 15-17-årige, som bliver henvist af domstolene eller prøveløslades, overholder vilkår fastsat ved dom eller prøveløsladelse. Dette tilsyn følger af reglerne i bekendtgørelse nr. 852 af 27. juni 2024 om kriminalforsorgens tilsyn med prøveløsladte, betinget dømte m.v. og bekendtgørelse nr. 1021 af 28. juni 2022 om kriminalforsorgens reaktioner ved overtrædelse af vilkår fastsat ved prøveløsladelse, betinget dom m.v.

Ungekriminalforsorgen skal føre tilsyn med, at den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Kriminalforsorgen og ungekriminalforsorgen skal i hver enkelt sag på baggrund af en konkret vurdering aftale, hvordan udmøntningen af de to tilsyn skal foregå.

Kapitel 3

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen

Iværksættelse og administration af tilsyn

Ad bekendtgørelsens § 2

4. Når en sag behandles i Ungdomskriminalitetsnævnet, indkaldes ungekriminalforsorgen forud herfor til at deltage i mødet, jf. lovens § 28, stk. 3. I den forbindelse skal der udpeges en ungetilsynsførende fra ungekriminalforsorgen, som så vidt muligt skal deltage ved mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1. Kan den udpegede ungetilsynsførende ikke være til stede ved mødet i

Ungdomskriminalitetsnævnet, møder i stedet en anden repræsentant fra ungekriminalforsorgen, jf. § 2, stk. 2.

Den ungetilsynsførende skal forud for mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet have aftalt tidspunktet for den første tilsynssamtale med den ansvarlige kommune, således at det kan oplyses til barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne umiddelbart efter nævnsmødet.

Ad bekendtgørelsens § 3

5. Når nævnsmødet er afholdt, og det er bestemt, at barnet eller den unge skal i et forbedringsforløb og/eller have en straksreaktion, skal den ungetilsynsførende som udgangspunkt i forlængelse af mødet have en samtale med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne. Ved samtalen skal den ungetilsynsførende mundtligt orientere barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne om tid og sted for den første tilsynssamtale, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1. Den ungetilsynsførende skal desuden via e-boks sende en skriftlig indkaldelse til den unge og forældremyndighedsindehaverne med disse informationer. De 10-14-årige indkaldes via forældremyndighedsindehaverne.

Den ungetilsynsførende skal ligeledes sende en skriftlig bekræftelse på indkaldelse til første tilsynssamtale til den ansvarlige kommune.

6. Under samtalen skal ungekriminalforsorgen endvidere vejlede om rettigheder og pligter, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2, og lovens § 49.

Denne vejledningspligt betyder, at ungekriminalforsorgen skal vejlede barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne om de rettigheder og pligter, som tilsynet indebærer. Blandt andet skal Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse gennemgås, så barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne er klar over, hvilke forpligtelser afgørelsen indebærer. Desuden skal der vejledes om ungekriminalforsorgens reaktion ved barnets eller den unges manglende efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse og ungekriminalforsorgens forskrifter.

Vejledningen skal ske både ved iværksættelse af tilsynet, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2, ved første tilsynssamtale, jf. § 8, stk. 2, og ved anden tilsynssamtale, jf. § 10, stk. 2.

7. For de 15-17-årige, hvor der ved dom er fastsat vilkår om efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse mv., skal ungekriminalforsorgen tillige vejlede om konsekvensen af vilkårsovertrædelser.

Ad bekendtgørelsens § 4

8. Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Ungekriminalforsorgens tilsyn indebærer, at barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne skal holde sig i kontakt med ungekriminalforsorgen efter dennes nærmere bestemmelse, herunder ved at fremmøde hos ungekriminalforsorgen og at modtage besøg af ungekriminalforsorgen.

9. Lovens § 48 beskriver barnets eller den unges og forældremyndighedsindehavernes pligt i forbindelse med ungekriminalforsorgens tilsyn. Bestemmelsen indebærer en generel pligt til at samarbejde med ungekriminalforsorgen om gennemførelsen af tilsynet.

Barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne skal holde sig i kontakt med ungekriminalforsorgen efter dennes nærmere bestemmelse, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2. Det betyder blandt andet, at ungekriminalforsorgen til enhver tid skal have oplysninger om barnets eller den unges bopæl og eventu-

elle beskæftigelse. Disse oplysninger skal f.eks. benyttes ved kontrol i hjemmet. Det betyder samtidig, at barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne skal sørge for, at ungekriminalforsorgen gennem hele forløbet straks informeres om eventuelle ændringer.

10. Samtaler hos eller besøg af ungekriminalforsorgen skal som udgangspunkt gennemføres under deltagelse af begge forældremyndighedsindehavere. En samtale eller besøg kan gennemføres under deltagelse af den ene af forældremyndighedsindehaverne, hvis dette skønnes ubetænkeligt.

I særlige tilfælde kan samtaler hos eller besøg af ungekriminalforsorgen gennemføres uden deltagelse af forældremyndighedsindehaverne, hvis hensynet til barnets eller den unges tarv tilsiger dette. Det kan f.eks. være for at sikre, at barnet eller den unge kan deltage i tilsynssamtaler i situationer, hvor forældremyndighedsindehaverne modarbejder ungekriminalforsorgens arbejde.

I de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke deltager i tilsynssamtalerne, kan det overvejes, om en omsorgsperson eller en anden person fremover skal deltage i tilsynssamtalerne i stedet for forældremyndighedsindehaverne.

11. Modtager ungekriminalforsorgen oplysning om, at barnet eller den unge eller forældremyndighedsindehaverne er forhindret i at deltage ved en tilsynssamtale på grund af sygdom, kan ungekriminalforsorgen kræve oplysninger om den pågældendes sygdom dokumenteret inden for en nærmere fastsat frist. Tilsvarende gælder, hvis barnet eller den unge er forhindret i at deltage i en fastsat foranstaltning på grund af sygdom. jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 4. Dokumentation kan ske ved lægeerklæring, fremvisning af lægejournal eller udskrift fra sundhed.dk. Såfremt ungekriminalforsorgen ikke efter anmodning modtager relevant dokumentation for sygdom, skal tilsynssamtalen eller foranstaltningen anses som ikke overholdt.

Ad bekendtgørelsens § 5

12. Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med barnet eller den unge i den periode, hvor barnet eller den unge er undergivet et forbedringsforløb eller en straksreaktion fastsat i Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Der er dog i bekendtgørelsens § 22 fastsat regler om berøttelse af tilsyn, ligesom der i bekendtgørelsens § 23 er bestemmelser om tilsynets afslutning.

13. Hvis barnet eller den unge alene pålægges en straksreaktion af Ungdomskriminalitetsnævnet, kan ungekriminalforsorgen vælge alene at føre tilsyn med, at straksreaktionen fuldføres. Det vil i det enkelte tilfælde være ungekriminalforsorgen, der vurderer, hvordan forløbet omkring straksreaktion bedst tilrettelægges, herunder om barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne samtidig skal deltage i tilsynssamtaler hos ungekriminalforsorgen.

Det vil f.eks. kunne være relevant at afholde en indledende tilsynssamtale, hvor Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse gennemgås, herunder hvilke forpligtelser afgørelsen indebærer. Det vil ligeledes i nogle tilfælde kunne være relevant at afholde tilsynssamtaler herudover, f.eks. hvis straksreaktionen strækker sig over en længere periode.

Ad bekendtgørelsens § 6

14. Ungekriminalforsorgen skal sammen med den ansvarlige kommune sørge for, at barnet eller den unge gennemfører de foranstaltninger, som er bestemt af Ungdomskriminalitetsnævnet.

Den ansvarlige kommune har ansvaret for at fuldbyrde Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse og iværksætte de foranstaltninger, som følger af afgørelsen, jf. lovens § 53, stk. 1. Kommunen skal desuden føre et personrettet tilsyn med barnet eller den unge. Det indebærer, at kommunen løbende skal vurdere

foranstaltningernes egnethed, stå for det løbende tilsyn med anbringelser osv. Kommunens tilsyn har til formål at sikre, at foranstaltningerne gennem hele forløbet opfylder deres formål.

Ungekriminalforsorgen forestår det generelle tilsyn med, at barnet eller den unge overholder sine forpligtelser. Desuden skal ungekriminalforsorgen føre tilsyn med, at den ansvarlige kommune iværksætter de foranstaltninger, der følger af nævnets afgørelse.

I nogle tilfælde kan det ikke lade sig gøre for ungekriminalforsorgen at iværksætte kontrol af en foranstaltning umiddelbart efter nævnsmødet, f.eks. hvis et behandlingsforløb ikke kan påbegyndes med det samme, eller der først skal laves en psykologisk vurdering af barnet eller den unge. Det afgørende er i disse situationer, at ungekriminalforsorgen umiddelbart efter mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet tager initiativ til og løbende følger op på iværksættelse af foranstaltningen. Ungekriminalforsorgen skal ligeledes overveje, om den manglende iværksættelse af en foranstaltning giver anledning til at foretage en indberetning af kommunen til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. lovens § 51.

Første samtale efter tilsynets iværksættelse

Ad bekendtgørelsens § 7

15. Første tilsynssamtale skal afholdes senest 7 dage efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Den skal som udgangspunkt finde sted hos den ungekriminalforsorgsenhed, som barnet eller den unge hører under.

Ved samtalen skal der deltage en repræsentant fra den ansvarlige kommune, ligesom begge forældremyndighedsindehavere som udgangspunkt skal deltage. Desuden kan en eventuel omsorgsperson og andre relevante personer deltage. Disse personer kan hjælpe barnet eller den unge under samtalen. Det kan aftales, at omsorgspersonen eller en anden person fremover skal deltage i tilsynssamtalerne i stedet for forældremyndighedsindehaver. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor der alene er én forældremyndighedsindehaver, og denne helbredsmæssigt ikke har mulighed for at deltage i tilsynssamtalerne. I disse situationer skal al korrespondance også sendes til forældremyndighedsindehaveren.

Der henvises desuden til vejledningens pkt. 10 for så vidt angår deltagelse af forældremyndighedsindehaverne samt muligheden for at fravige dette.

Ad bekendtgørelsens § 8

16. Ungekriminalforsorgen skal til den første tilsynssamtale gennemgå Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse samt vejlede barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne om rettigheder og pligter, jf. § bekendtgørelsens § 8, stk. 1-2. Der henvises til vejledningens pkt. 6-7.

Kontakthypighed

Ad bekendtgørelsens § 9

17. Anden tilsynssamtale skal afholdes senest 14 dage efter første tilsynssamtale. Den skal som udgangspunkt finde sted hos den ungekriminalforsorgsenhed, som barnet eller den unge hører under.

Ad bekendtgørelsens § 10

18. Ungekriminalforsorgen skal til den anden tilsynssamtale gennemgå Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse samt vejlede barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne om rettigheder og

pligter. Der henvises til vejledningens pkt. 6-7. Under samtalen gennemgås endvidere status på gennemførelsen af forbedringsforløbet eller straksreaktionen.

Ad bekendtgørelsens § 11

19. I tilsynsperiodens første to måneder skal der finde en samtale sted mindst hver 14. dag, medmindre særlige omstændigheder taler for en hyppigere kontakt. I den resterende del af tilsynsperioden fastsættes kontakthypigheden ud fra en samlet vurdering af barnets eller den unges forhold. Kontakten kan efter tilsynets første to måneder indskrænkes til en samtale en gang om måneden, medmindre barnets eller den unges forhold tilsiger en hyppigere kontakt.

20. Efter tilsynets første to måneder kan tilsynssamtalerne efter en konkret vurdering foregå ved telefonisk kontakt, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. I den forbindelse kan der bl.a. lægges vægt på hensynet til barnets eller den unges uddannelsesforløb, herunder at barnet eller den unge ikke skal have unødigt fravær fra skole. Ungekriminalforsorgen skal desuden lade det indgå i vurderingen, hvordan tilsynet er forløbet hidtil, herunder eventuelle udeblivelser samt barnets eller den unges generelle samarbejde med ungekriminalforsorgen. Det vil desuden kunne være relevant med telefoniske tilsynssamtaler i tilfælde, hvor Ungdomskriminalitetsnævnet har bestemt, at barnet eller den unge skal deltage i et efterskoleophold, en skolesejls eller andre lignende aktiviteter, der medfører, at tilsynet ikke i alle tilfælde hensigtsmæssigt kan føres ved fysisk fremmøde til tilsynssamtaler.

Ad bekendtgørelsens § 12

21. Efter bekendtgørelsens § 12, stk. 1, er der mulighed for at tilrettelægge et lempeligere tilsyn efter tilsynets første to måneder. Kontakthypigheden kan i den anledning i helt særlige tilfælde begrænses til hver 2. måned, hvor barnets eller den unges forhold tilsiger dette. Det vil f.eks. kunne være relevant i det tilfælde, hvor det vurderes, at samtaler med ungekriminalforsorgen kan forværre barnets eller den unges tilstand, f.eks. hvor barnet eller den unge på grund af psykiske vanskeligheder får det tiltagende værre i mødet med ungekriminalforsorgen. Det vil også kunne være relevant i tilfælde, hvor Ungdomskriminalitetsnævnet har bestemt, at barnet eller den unge skal deltage i et efterskoleophold, en skolesejls eller andre lignende aktiviteter, der medfører, at tilsynet ikke hensigtsmæssigt kan føres på sædvanlig vis.

Ungekriminalforsorgen skal fortsat føre kontrol med, at barnet eller den unge overholder de foranstaltninger, som følger af nævnsafgørelsen.

Kompetencen til at træffe beslutning om et lempeligere tilsyn er hos områdedirektøren, den relevante områdechef eller den, der ved særskilt bemyndigelse har fået tillagt kompetencen.

Ad bekendtgørelsens § 13

22. Har barnets eller den unges sag været behandlet på ny i Ungdomskriminalitetsnævnet, fastsættes kontakthypigheden på ny ud fra en konkret vurdering. I vurderingen bør særligt indgå nævnets nye afgørelse og begrundelsen herfor samt barnets eller den unges forløb forud for genbehandling.

Ad bekendtgørelsens § 14

23. Ungekriminalforsorgen skal mindst en gang om ugen kontrollere, at barnet eller den unge efterlever alle foranstaltninger, der fremgår af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. bekendtgørelsens § 14.

Det er ungekriminalforsorgen, der i alle tilfælde beslutter, hvordan kontrollen af en foranstaltning skal finde sted. Kontrollen kan ske anmeldt, uanmeldt, skriftligt og/eller telefonisk. Det beror på en konkret vurdering, hvordan den enkelte foranstaltning bedst kontrolleres.

Er kontrollerne varslet til barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne, er der en risiko for, at kontrolelementet svækkes. Ungekriminalforsorgen bør derfor sikre, at der ligeledes kontrolleres uden forudgående aftale.

24. I nogle tilfælde kan det ikke lade sig gøre at iværksætte kontrol af en foranstaltning umiddelbart efter nævnsmødet, f.eks. hvis et behandlingsforløb ikke kan påbegyndes med det samme, eller der først skal laves en psykologisk vurdering af barnet eller den unge. Det afgørende i disse situationer er, at ungekriminalforsorgen umiddelbart efter mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet tager initiativ til og løbende følger op på iværksættelse af foranstaltningen samt reagerer, såfremt foranstaltningen ikke bliver iværksat. Ungekriminalforsorgen skal ligeledes overveje, om den manglende iværksættelse af en foranstaltning giver anledning til at foretage en indberetning af kommunen til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. lovens § 51.

Ad bekendtgørelsens § 15

25. Hvis forløbet med barnet eller den unge forløber uproblematisk, kan den ugentlige kontrol efter to måneder ændres således, at den ungetilsynsførende alene kontrollerer enkelte foranstaltninger. Alle foranstaltninger skal dog kontrolleres inden for en måned.

Ad bekendtgørelsens § 16

26. Foretages kontrollen telefonisk, skal dette som udgangspunkt ske ved kontakt til en person tilknyttet det sted, hvor barnet eller den unge ifølge afgørelsen skal opholde sig på det givne tidspunkt. Det kan f.eks. være en træner, pædagog eller andre.

Skal barnet eller den unge være hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt, kan kontrollen f.eks. ske ved, at ungekriminalforsorgen kontakter barnet eller den unge via videosamtale. Det er ungekriminalforsorgen, der i alle tilfælde beslutter, hvordan kontrollen af en foranstaltning skal finde sted.

Ad bekendtgørelsens § 17

27. Ungekriminalforsorgens kontrol af en foranstaltning kan ligeledes ske ved, at en person tilknyttet det sted, hvor barnet eller den unge ifølge afgørelsen skal befinde sig på det givne tidspunkt, pålægges at underrette ungekriminalforsorgen, såfremt den pågældende bliver bekendt med, at barnet eller den unge ikke overholder Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Samarbejde med kommunen

Ad bekendtgørelsens § 18

28. Ungekriminalforsorgen skal sammen med den ansvarlige kommune sørge for, at barnet eller den unge gennemfører forbedringsforløb og/eller straksreaktion, som er fastsat af Ungdomskriminalitetsnævnet. Der henvises til vejledningens pkt. 14 for så vidt angår ungekriminalforsorgens samarbejde med kommunen.

29. Ungekriminalforsorgen skal indkalde en repræsentant fra den ansvarlige kommune til den første tilsynssamtale, jf. også bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Ungekriminalforsorgen og den ansvarlige kommune vil have behov for at koordinere tilsynsarbejdet omkring barnet eller den unge, ligesom der kan være behov for at udveksle nødvendige informationer til brug for arbejdet omkring barnet eller den unge. Den ungetilsynsførende skal derfor mindst én gang om måneden kontakte barnets eller den unges kommune, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 2.

Ungekriminalforsorgen har ikke mulighed for at ændre på de foranstaltninger, der følger af nævnets afgørelse. Bliver ungekriminalforsorgen opmærksom på, at der er behov for en ændret indsats, skal ungekriminalforsorgen orientere den ansvarlige kommune herom. Det bemærkes i den forbindelse, at Ungdomskriminalitetsnævnet efter anmodning fra ungekriminalforsorgen, den ansvarlige kommune, den unge, der er fyldt 12 år, eller forældremyndighedsindehaverne, kan træffe afgørelse om ophør eller ændring af foranstaltninger, jf. nærmere herom under vejledningens pkt. 37.

Ad bekendtgørelsens § 19

30. Hvis der er forhold hos barnet eller den unge, som giver anledning til bekymring, og som kommunen bør kende til, skal ungekriminalforsorgen straks kontakte barnets eller den unges kommune.

Kompetence

Ad bekendtgørelsens § 20

31. Tilsyn føres af den ungekriminalforsorgsenhed, i hvis område barnet eller den unge har bopæl eller opholder sig, medmindre andet er aftalt.

Det skal bemærkes, at ved døgnophold efter lovens § 13, stk. 1, nr. 5, eller anbringelse uden for hjemmet i et andet geografisk område efter lovens § 14, kan det konkret aftales, at en anden ungekriminalforsorgsenhed skal føre tilsynet.

Flytning

Ad bekendtgørelsens § 21

32. Hvis barnet eller den unge flytter, skal tilsynssagen sendes til den nye ungekriminalforsorgsenhed hurtigst muligt og senest inden 7 dage. Den nye ungekriminalforsorgsenhed skal herefter tage kontakt til barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne senest 7 dage efter, at denne myndighed er blevet bekendt med flytningen.

Ved overdragelse af tilsynssager bør der være telefonisk kontakt mellem ungekriminalforsorgen i den overdragende enhed og ungekriminalforsorgen i den modtagende enhed. Ved telefonssamtalen redegøres blandt andet for det hidtidige tilsynsforløb, således at tilsynet kan videreføres på en sammenhængende måde.

Uanset at barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne ifølge bekendtgørelsens § 4, stk. 2, har pligt til at oplyse ungekriminalforsorgen om barnets eller den unges bopæl, kan det forekomme, at barnet eller den unge flytter, uden at ungekriminalforsorgen er gjort opmærksom herpå. Fristen i bekendtgørelsens § 21 regnes i sådanne tilfælde fra den dato, hvor ungekriminalforsorgsenheden er blevet bekendt med flytningen. Da der i øvrigt vil være tale om manglende overholdelse af oplysningspligten, vil det påhvile ungekriminalforsorgen at reagere herpå.

Ungekriminalforsorgsenhederne kan aftale, at barnet eller den unge skal fortsætte i tilsyn i en enhed, selvom der er sket flytning til en anden enheds område, jf. bekendtgørelsens § 20.

Berosættelse og afslutning af tilsyn

Ad bekendtgørelsens § 22

33. Bekendtgørelsens § 22 vedrører berosættelse af tilsyn ved frihedsberøvelse, ferieafholdelse eller i helt særlige tilfælde.

Hvis den unge bliver frihedsberøvet under et forbedringsforløb, sættes tilsynet i bero i perioden for frihedsberøvelsen.

34. Kriminalforsorgsområdet kan i helt særlige tilfælde sætte tilsynet eller dele heraf i bero i op til fire uger i et kalenderår på baggrund af barnets eller den unges ferieafholdelse, jf. bekendtgørelsens § 22, stk. 2. Det er en forudsætning, at barnet eller den unge i en længere periode har efterlevet Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Ved særlige tilfælde forstås bl.a. situationer, hvor barnets eller den unges familie skal på ferie i udlandet, eller hvor der i øvrigt er et særligt formål med ferien, som gør, at barnet eller den unge ikke kan overholde sit forbedringsforløb. Ungekriminalforsorgen skal overveje om dele af forbedringsforløbet fortsat vil kunne gennemføres under ferieafholdelsen.

Ferieafholdelse skal fortrinsvis placeres i skolernes ferie, dvs. påskeferie, vinterferie, sommerferie, julieferie og efterårsferie. Der skal i øvrigt tages højde for, at ferien ikke placeres på et uhensigtsmæssigt tidspunkt i barnets eller den unges forbedringsforløb.

Kompetencen til at træffe beslutning om berosættelse er hos områdedirektøren, den relevante områdechef eller den, der ved særskilt bemyndigelse har fået tillagt kompetencen.

35. Kriminalforsorgsområdet kan udover ved ferieafholdelse i helt særlige tilfælde sætte tilsynet eller dele heraf i bero i en nærmere afgrænset periode, jf. bekendtgørelsens § 22, stk. 3. Det kan f.eks. være i tilfælde af hospitalsindlæggelse, eller hvis Ungdomskriminalitetsnævnet har bestemt, at barnet eller den unge skal deltage i et efterskoleophold, en skolesejls eller andre lignende aktiviteter, der medfører, at tilsynet ikke hensigtsmæssigt kan føres på sædvanlig vis.

Medmindre der er tale om berosættelse som følge af hospitalsindlæggelse eller tilsvarende, forudsætter bestemmelsen som udgangspunkt, at barnet eller den unge i en længere periode har efterlevet Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Bestemmelsen har et snævert anvendelsesområde, og ungekriminalforsorgen skal i første omgang overveje, om tilstrækkelig fleksibilitet i tilsynet kan sikres på andre måder. Det skal derfor først overvejes, om det er tilstrækkeligt, at gennemføre tilsynssamtalerne telefonisk, eller at begrænse kontakthypigheden til hver 2. måned i en periode efter bekendtgørelsens § 12.

Udgangspunktet er, at tilsynet skal sættes mindst muligt i bero. Dette indebærer, at hvis det alene er nødvendigt at sætte dele af tilsynet i bero for at sikre den nødvendige fleksibilitet, skal den resterende del af tilsynet opretholdes. Ungekriminalforsorgen skal derfor overveje, om dele af tilsynet fortsat vil kunne gennemføres under berosættelsen.

Tilsynet bør som udgangspunkt ikke sættes i bero i længere tid end 3 måneder ad gangen. Berosættelsen kan dog om nødvendigt forlænges yderligere efter en konkret vurdering. Ungekriminalforsorgen skal orientere Ungdomskriminalitetsnævnet i de tilfælde, hvor tilsynet bliver sat i bero ud over 3 måneder.

Kompetencen til at træffe beslutning om berosættelse er hos områdedirektøren, den relevante områdechef eller den, der ved særskilt bemyndigelse har fået tillagt kompetencen.

Ad bekendtgørelsens § 23

36. Ungekriminalforsorgens tilsyn med et forbedringsforløb ophører, når foranstaltningerne er gennemført, når Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse herom, eller når den unge fylder 18 år, jf. bekendtgørelsens § 23. Desuden ophører tilsynet, hvis den unge idømmes en ungdomssanktion. I det tilfælde bliver forbedringsforløbet absorberet af ungdomssanktionen.

37. For at sikre, at indsatsen over for barnet eller den unge til enhver tid er den rette, er der mulighed for, at foranstaltninger kan ophøre eller ændres under forløbet, jf. lovens § 21.

Det følger af bestemmelsen, at Ungdomskriminalitetsnævnet efter anmodning fra ungekriminalforsorgen, den ansvarlige kommune, den unge, der er fyldt 12 år, eller forældremyndighedsindehaverne, kan træffe afgørelse om ophør eller ændring af foranstaltninger fastsat efter lovens §§ 12-14 og 18.

Det er en betingelse for genoptagelse, at der foreligger nye oplysninger, der har væsentlig betydning for indsatsen over for barnet eller den unge. Dette vil altid bero på en konkret og individuel vurdering.

Barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne skal partshøres over en anmodning om fornyet behandling af sagen, før sagen sendes til Ungdomskriminalitetsnævnet.

38. Vejledning nr. 9667 af 11. juli 2019 om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnets eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse bortfalder.

Direktoratet for Kriminalforsorgen, den 30. oktober 2024

INA ELIASSEN

/ Sarah Juul Ekknud